

P. Buzogány Árpád

Morzsák

Valahol te is vagy és nem fáj
neked, hogy én is létezem.
A holnap íze nem lesz másabb,
míg ennek morzsáit eszem.

Ne többet

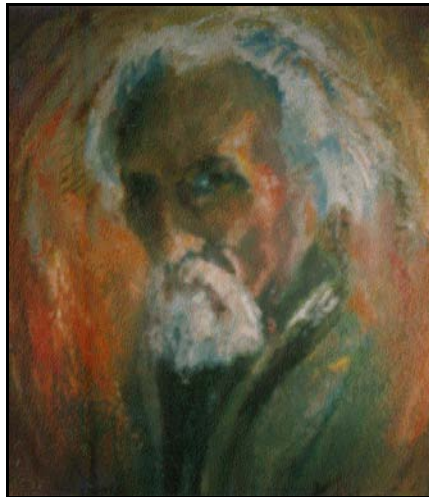
rajtad keresztül látok minden nőt
haját a combját és ujjaidat
körötted él világom s nem tudom
hol vagy mester ne építs több hidat

Az igaz ember

Nyálas politikusok szembeköpködik
arcát, mit a napfény pirított barnára.
Haját nem igazgatja
innen-onnan támasztott szél.
Megérzi a rothadás szagát,
feltámasztott ideológiák desztillált aromáját.
Vállára nyomor telepszik,
gerincét felülről jött légnyomások
görnyesztik erre-arra.
Gyomrát csömör senyveszti,
lerágott jelszavak újramért adagjai,
térdét koptatják régvolt küszöbök,
új ablakok tükröződnek retináján.
Felébred az értelem, mégis
parancsra mormolnak a hűvös ajkak,
unt imák fészkelődnek
összefogott kezek árnyékában.

Lábujjhegyen a kétely,
telt talpak alatt a megtaposott földünk,
hűséges pár simul alánk,
agyagba fagytak a régi csontok,
fényképről komor szemek követik imánkat,
bölcsebben ring a múlt,
vérszínű, meztelen bőr alatt
tompul az ösztön, a szó,
hogyan bennetek feltámadhasson
az ígért igazságunk.

(2003)

Kedei Zoltán: Önarckép

Burján Emil

Lélegzetenként

csillagfény-futószalagos
létműhely lelket sokszoroz
melynek mellékterméke ma
tudás és szellem hajnala
változások képleteit
lélegzetenként valakik
magukon kísérletezik

2011. 06. 24.

Csakrák

bármire lehetsz dupla példa
test-lélek egymás szakadéka
azért borulsz ki önmagadból
mikor az egyik elcsatangol
de a gerinced és a csakrák
iránya mélység és magasság

2011. 06. 23.

Spártai

testmeleg boldogság a sejt
ahogyan összes titkai
köztük rövid a béke mert
az évek harca spártai
kis életem belekövül
membránjukba végzetemül

2011. 07. 07.
